

dergaard – i efterforskningsarbejdet, hvis det er en kriminalitet, der er i et politisk miljø, notere den politiske tilknytning.

Det kan være, som vi har set for et år siden, i det nazistiske miljø, hvor der også er faldet dom ved Højesteret for ganske nylig i den pågældende sag med meget lange fængselsstraffe. Når det foregår i et nazistisk miljø med ønske om at sende brevbomber til udenlandske statsborgere uden for landets grænser, er det selvfølgelig nødvendigt for politiet at kunne bruge det efterforskningsredskab, at man efterforsker ind i et politisk miljø.

Den gældende retstilstand skal nu ind i den her lovgivning, og det kommer den derved, at der bliver en regulering af det her, og den regulering betyder, at politiet for at kunne lave det, man laver i dag, skal forelægge det for Datatilsynet, og Datatilsynet skal vurdere, om det er nødvendigt at foretage denne registrering med den politiske tilknytning i den konkrete efterforsknings sag.

Der er for mig at se tale om en stramning i forhold til gældende lovgivning og det burde i hvert fald ikke have givet anledning til den oppiskede mediedebat, der har været på det seneste.

Fra SF's side blev det fremført, at nu blev der mulighed for at handle med personfølsomme oplysninger. Jeg må sige – ja, jeg talte om niveaet i talen. Jeg synes, at her var vi virkelig nede og skrabe bunden. Der er jo ikke tale om, man kan begynde at handle med personfølsomme oplysninger. Sikke noget sludder.

Når det drejer sig om den nytækning, der ligger i lovforslaget, der knytter sig til CPR-nummeret, er det en åbning i forhold til gældende lovgivning, hvor der er et direkte forbud mod at bruge CPR-numre som en sikker identifikation på personer i den private sektor; heller ikke selv om man siger, at man gerne vil indgå den aftale mellem en kunde og en forretningsindehavende om, at man bruger de sidste fire cifre som grundlag for en sikker personlig identifikation, må det anvendes. Ikke selv om man ønsker at gøre det. Og her er det bare, at lovforslaget åbner for, at det kan man, hvis man giver et tilsagn. Hvis man samtykker, kan det gøres, og det er altså i de tilfælde, hvor kunden og den forretningsindehavende vil gøre det. Hovedreglen er altså, at der skal samtykkes.

Så er der muligheden for i nogle meget, meget afgrænsede tilfælde at kunne gøre det uden samtykke. Eksemplet her er den private

forskningsinstitution inden for medicinalområdet, som vi jo heldigvis har mange af i Danmark, hvor man for at kunne markedsføre et nyt lægemiddel er nødt til at gennemføre forskning, er nødt til at afprøve forskningsresultater, man er nødt til at sikre, at man kan have en sikker personidentifikation. Der må man i dag ikke benytte CPR, og det er det, forslaget åbner op for i et konkret tilfælde, hvor der altså er tale om, at man f.eks. har 20.000 personer, og hvor man skal ud og indhente samtykke for at bruge en for mig at se fuldstændig neutral kode på fire cifre for at kunne få en sikker identifikation.

Jeg kan godt forstå, at man er tilbageholdende, jeg kan godt forstå, at Folketingets medlemmer siger: Det her må vi altså lige have tænkt ordentligt igennem. Det er jeg fuldt ud indforstået med, og jeg er også indforstået med, at denne del kan ryge ud af lovforslaget, hvis det er sådan, at vi ender med, når der er gået en 3-4 måneder og vi har haft lejlighed til at gennemdrøfte det her spørgsmål, at sige, at den del skal ud af lovforslaget.

Men hvorfor starte med at sige, at den mulighed, som i dag er forbudt, skal helt ud af lovforslaget? Det er altså undtagelsens karakter, der er tale om.

Men nuvel, jeg er indstillet på at lade den ryge ud, hvis det er sådan, at vi overbeviser hinanden hen over sommeren om, at den mulighed ikke skal være gældende. Lad os se på det, når vi får høringssvarene. Der kan jo knytte sig forskningsmæssige interesser i den private sektor til det, at man har muligheden, vel vidende, at loven har et meget begrænset anvendelsesområde.

Jeg skal blot sige til det spørgsmål, der blev rejst også fra SF's ordfører om, at der skulle være givet urigtige oplysninger over for Folketingets Europaudvalg: Det er, som om vi lever i en tid i øjeblikket, hvor man blot kan slynge om sig med den slags udsagn, uden at man skal stilles til ansvar for det.

Jeg vil godt sige, at jeg har været i samråd om det spørgsmål i Folketingets Europaudvalg, og efter at have gennemgået hele sagsbehandlingen fra den daværende erhvervsminister, fru Mimi Jacobsen, der jo var den, der forhandlede direktivet i Det Indre Markeds Råd i EU, var der ikke anledning til efterfølgende at komme med den slags udsagn.

Men så er der altså gået nogle måneder, og så kan man her i Folketingssalen igen tage det